

ΙΕ. Τεθείσης γὰρ Προτάσεως τῆς

Εἰ Περιπατεῖ, κινεῖται·

μὴ προσλαβόντες τὸ οὐ κινεῖται, τὸ ἀντικείμενον τοῦ λήγοντος μὴ τε αὐτὸ τὸ λήγον, οὐδὲ τὸ Περιπατεῖ ἔξομεν περαινόμενον. Ἐὸ δὲ τὰς Ὑποθετικάς πλεονεκεῖν τῇ ἀποφάσει, πρόδηλον· ἡ γὰρ ἄρσις προσαπαιτεῖ τὴν θέσιν, καὶ ἐναλλάξ. Ἐπὶ μὲν τοι τῶν κατηγορικῶν ἀνάγκη τὴν ἄρσιν τοῦ Πᾶς προκείσθαι· δηλονότι Καταφατικῆς οὔσης τῆς

Πᾶς ἄνθρωπος λευκός·

Ἀντικειμένη ἐστὶν ἡ

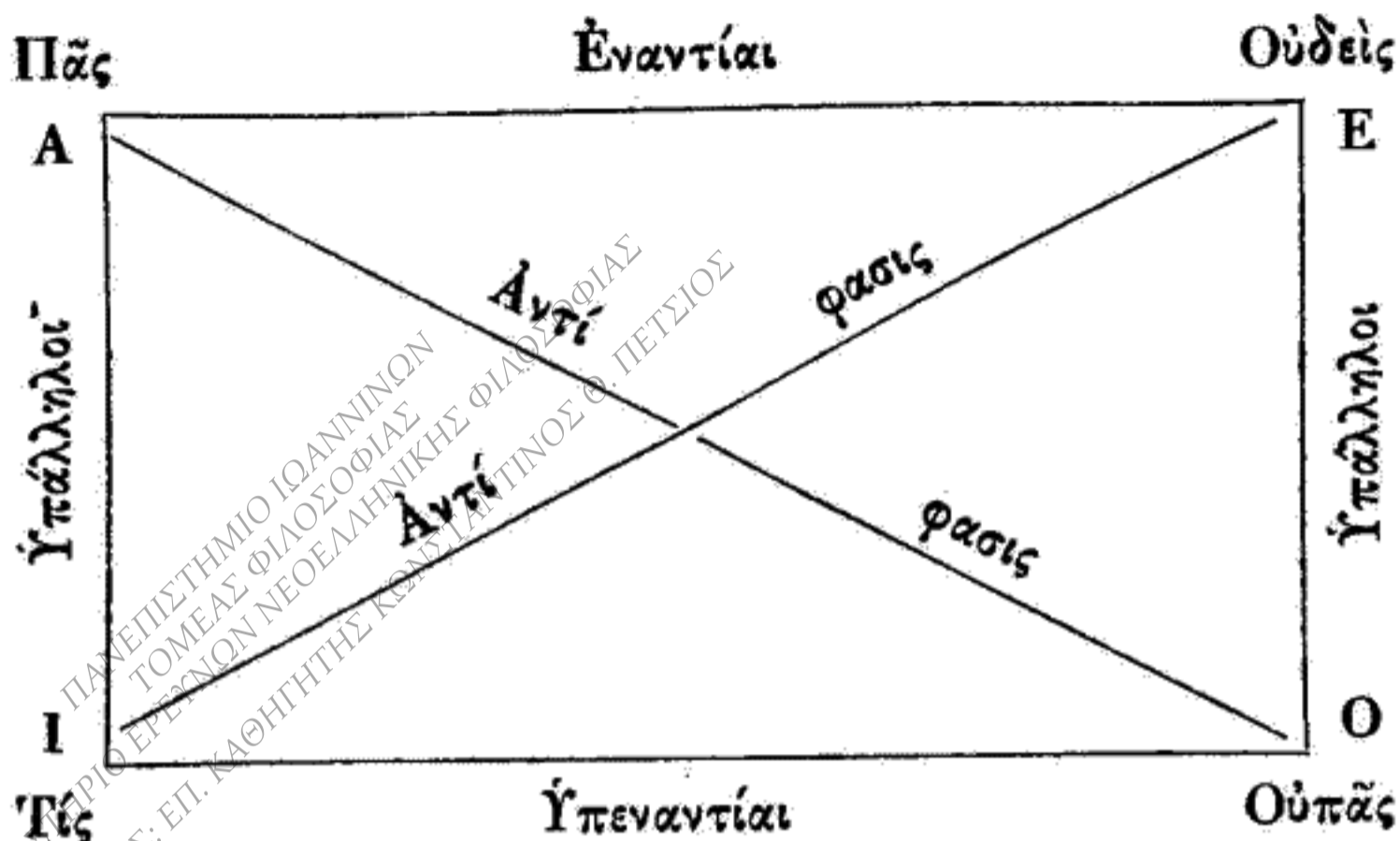
Οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός·

Καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἑρμηνείας· ὥστε ἡ ἀπόφασις τοῦ Πᾶς, ἡ πάντων, προκείσεται.

*Ο δὲ κατωτέρω φησὶ τὰς τοιαύτας Προτάσεις λέγεσθαι Συνορούς διὰ τὸ κοινωνεῖν τοῖς ὅροις ἀτοκίας, δηλοῖ τὸ μὴ προῖέναι ἐξ αὐτῶν Συμπέρασμα, Ἀποφάνσεις κυρίως οὔσαι, καταφάσκουσαι ἢ ἀποφάσκουσαι.

ΙΖ'. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ.

Περὶ δέ γε τῆς Ἀντιθέσεως, καὶ Ἀντιστροφῆς Ἀπλῆς τε καὶ σὺν Ἀντιθέσει, καὶ κατὰ Συμβεβηκός τε καὶ κατὰ τὸ Ἐνδεχόμενον, καὶ τῆς Ἰσοδυναμίας τῶν Προτάσεων, ἄτε διεξοδικῆς δεομένων διδασκαλίας, καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ἄλλοις ταύτας διδάξαντος, ἐν ἄλλοις Πλατύτερον εἰρήσεται. Νῦν δὲ ἀρκεσθησόμεθα, προθέντες τὸ Διάγραμμα, ὑποσυνάψαι δύο κανόνας, μεμνημένων τῶν ἀναγινωσκόντων καὶ ἴδον περ ἄνωτέρω εἰρήκαμεν περὶ τῶν Γραμμάτων Α, Ε, Ο, Ι τό, τε ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν δηλούντων τῶν Προτάσεων·

ΚΑΝΩΝ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ.

Ἀπλῶς δὴ ΕΤΙ, καὶ συμβὰν ΦΑΓΕ, τρέψ' ἐθελήσας·
ΑΡΤΟΝ δ' ἀντιθέτως, ΙΟΝ ὅτ' ἐνδέχεται.

ΚΑΝΩΝ ΠΕΡΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ.

Τοῦ ΟΥ τεθέντος Ἀντιφασκούσαις πρόσω·
Ὅπισθ' Ἐναντίαις τε χ' Ἕπεναντίαις·
Ἐν ταῖς Ἕπαλληλοις δὲ ὡς ἑκατέρως·
Ἴσοσθενεῖς ἔσονται αἱ Ἀντιθέσεις.

Περάνας δ' ἐνταῦθα τὸ περὶ Προτάσεων, εἰσβάλλει εἰς τὸ περὶ Συλλογισμῶν· ὃν Διλημμάτων λέγει τοὺς ἐξ Ἡγουμένου καὶ Ἐπομένου. Παράδειγμα δὲ τοῦ πρώτου τρόπου τῶν Ἀναποδείκτων τὸ Χρυσίπου τὸ ἐξῆς διὰ Λεκτῶν ὄρων, ἀντι τῶν α. β. γ. κ. τ. λ. γραμμάτων· οἶον

Εἰ περιπατεῖ, κινεῖται·

Ἄλλα μὴν περιπατεῖ·
Ἄρα κινεῖται.

Τὰ δὲ λοιπὰ τέτταρα παραθήσομαι, ὡς ἔχει παρὰ Λαερτίῳ (1) πρὸς πλείω σαφήνειαν.

« Πρῶτος δὲ ἐστὶν Ἀναπόδεικτος, ἐν ᾧ πᾶς λόγος συντάσσεται
« ἐκ Συνημμένου καὶ Ἡγουμένου· ἀφ' οὗ ἄρχεται τι Συνημμέ-
« νον, καὶ τὸ Λήγον ἐπιφέρει· οἶον,

Εἰ τὸ α, τὸ β·

Ἄλλα μὴν τὸ α

Τὸ ἄρα β.

« Δεύτερος δ' ἐστὶν Ἀναπόδεικτος, ὁ διὰ Συνημμένου, καὶ τοῦ
« Ἀντικειμένου τοῦ Λήγοντος, τὸ Ἀντικείμενον τοῦ Ἡγουμένου
« ἔχων Συμπέρασμα· οἶον,

Εἰ ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἐστίν·

Ἄλλα μὴν νύξ ἐστίν·

Οὐκ ἄρα ἡμέρα ἐστίν.

Μὴ παραττέτω τοὺς ἀναγνώστας ἢ Πρόσληψις, μὴ οὔσα ἐν ἀποφάσει κατὰ τὸ τοῦ Γαληνοῦ Παράδειγμα, καθό φησιν οὐχὶ δὲ τὸ δεύτερον· τὰ γὰρ, φῶς οὐκ ἐστίν, σκότος ἐστίν, ἢ νύξ ἐστίν, ἀντικείμενά εἰσι τοῦ Λήγοντος·

« Τρίτος δ' ἐστὶν Ἀναπόδεικτος, ὁ δι' ἀποφατικοῦ συμπλοκῆς,
« καὶ ἐνὸς τῶν ἐν τῇ Συμπλοκῇ, ἐπιφέρων τὸ Ἀντικείμενον τοῦ
« λοιποῦ· οἶον,

(1) Λαέρτ. ἐν βίῳ Ζήνωνος.

Οὐχὶ τέθνηκε Πλάτων, καὶ ζῆ Πλάτων·

Ἄλλὰ μὴν τέθνηκε Πλάτων·

Οὐκ ἄρα ζῆ Πλάτων.

« Τέταρτος δὲ Ἀναπόδεικτος, ὁ διὰ Διεζευγμένου, καὶ ἑνὸς τῶν
 « ἐν τῷ Διεζευγμένῳ, τὸ Ἀντικείμενον τοῦ λοιποῦ ἔχων Συμπέ-
 « ρασμα

Ἦτοι τὸ Πρῶτον, ἢ τὸ Δεύτερον·

Ἄλλὰ μὴν τὸ Πρῶτον·

Οὐκ ἄρα τὸ Δεύτερον.

Διὰ δὲ Λεκτῶν, οὕτω περανθήσεται·

Ἦτοι χρυσὸν φέρεις, ἢ ἄργυρον·

Ἄλλὰ μὴν χρυσὸν φέρεις·

Οὐκ ἄρα ἄργυρον·

« Πέμπτος δὲ ἐστὶν Ἀναπόδεικτος, ἐν ᾧ πᾶς λόγος συντάσσε-
 « ται ἐκ Διεζευγμένου καὶ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ Διεζευγμένῳ Ἀντικει-
 « μένου, καὶ ἐπιφέρει τὸ λοιπὸν· οἶον,

Ἦτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ ἐστὶν·

Οὐχὶ δὲ νύξ ἐστὶν·

Ἡμέρα ἄρα ἐστὶν.

Ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης μικρὰ φαίνεται πεφροντικῶς τῶν ὑποθε-
 τικῶν Συλλογισμῶν. Διὸ καὶ μέμνηται τούτων ἐν τῷ Δ' τῶν Προ-
 τέρων Ἀναλυτικῶν, ὡς συντελούντων μόνον πρὸς τοὺς εἰς Ἀδύνατον
 ἀπάγοντας Συλλογισμούς. Ἐν δὲ τῷ μ' κεφαλαίῳ (1) κατὰ τὰς ἐκδό-
 σεις, ἐπιμελέστερον εἶπεῖν ἐπαγγειλάμενος, ἐν οἷς φησι·

(1) Ἀναλυτικῶν Προτέρων τὸ Α', κεφ. 40.

« Τίνες μὲν αἱ Διαφοραὶ τούτων, καὶ ποσαχῶς γίνονται οἱ ἐξ
« ὑποθέσεως, ὕστερον ἐροῦμεν »

οὐδὲν ἐν τοῖς ἐξῆς φαίνεται εἰρηκῶς, εἰ μὴ τι πλατύτερον ἐπραγμα-
τεύσατο ἐν τοῖς μὴ διασωθεῖσιν ἐς γ' ἐφ' ἡμᾶς βιβλίαις· Τὸν δὲ
Θεόφραστον φησὶν ὁ Ἀφροδισσεύς Ἀλέξανδρος σαφέστερον περὶ τού-
των διαλαβεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ τοῦ Θεοφράστου περὶ τούτων βιβλίον
εἰς ἡμᾶς διεσώθη. Ἰκανὰ τάχ' ἂν εἶη τὰ τῶν Στωϊκῶν, ὅσα παρὰ
Διογένηι τῷ Λαερτίῳ φέρεται (1).

Ὁ δὲ ὑπομνηματιστὴς τοῦ περὶ Κράσεων τοῦ Γαληνοῦ, ἔτι ἀνέκ-
δοτος, τάδε περὶ τούτων τῶν Συλλογισμῶν φησὶν·

« Οἱ Ὑποθετικοὶ Συλλογισμοὶ εἰσιν ἐξ.

« Εἷς μὲν καὶ πρῶτος, ὁ τῇ Θέσει τοῦ ἡγουμένου, τὸ ἐπόμε-
« νον συνεισφέρων· οἷον,

Εἰ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ζῶόν ἐστιν·

Ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπος,

Καὶ ζῶον ἄρα.

« Δεύτερος δὲ, ὁ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἐπομένου, τὸ ἡγούμενον
« ἀναιρῶν· οἷον,

Εἰ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ζῶόν ἐστιν·

Ἀλλὰ μὴν οὐ ζῶον·

Οὐκ ἄνθρωπος ἄρα.

« Τρίτος δὲ, ὁ μετὰ ἀπαφάσεως ποιῶν τὴν Διαίρεσιν·
« οἷον, ὅτι

Τὸ προσιὸν οὐχὶ ἄνθρωπος καὶ ἵππος ἐστίν·

(1) Διογ. Λαέρτ. ἐν βίῳ Ζήνωνος, καὶ Χρυσίππου.

α εἶτα τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐνός, ἀναιρῶν τὸ λοιπὸν ·

Ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπός ἐστιν ·

Οὐκ ἄρα ἵππος ἦν ·

α Τέταρτος δέ, ὁ ἐκ Διαζευκτικῶν, τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐνός, ἀναι-
α ρῶν τὸ λοιπὸν, ἢ τὰ λοιπά· οἶον,

Ἡ πλευρὰ τῇ πλευρᾷ, ἢ ἴση ἐστίν, ἢ μείζων,
ἢ ἐλάττων ·

Ἀλλὰ μὴν ἴση ἐστίν,

Οὐκ ἐστίν ἄρα μείζων, οὐκ ἐστίν ἐλάττων ·

α Πέμπτος ὁ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἐνός, ἢ τῶν λοιπῶν, κατασκευάζων
α τὸ ἕτερον· οἶον,

Ἡ πλευρὰ τῇ πλευρᾷ, ἢ ἴση ἐστίν, ἢ μείζων,
ἢ ἐλάττων ·

Ἀλλὰ μὴν οὔτε μείζων, οὔτε ἐλάττων,

Ἰση ἄρα ἐστίν ·

α Ἐκτος ὁ ἐξ ὄλων ὑποθέσεων προερχόμενος· οἶον,

Εἰ ὁ Θεὸς ἀγαθός, εἰ αἰδῖον τὸ πᾶν, ἀμείβουσιν
αἱ ψυχαὶ διαφόρους φύσεις σωμάτων ·

Ἀλλὰ μὴν ὁ Θεὸς ἀγαθός, καὶ τὸ πᾶν αἰδῖον ·

Ἄρα κ. τ. λ.

α Οὕτως ἔχει καὶ ὁ τοῦ Ἰπποκράτους ἐνταῦθα·

Εἰ ἐν ὧν ὁ ἄνθρωπος ἀλγεῖ,

καὶ ὁ τρόπος τῆς ἰάσεως εἰς ἐστίν ·

« Τὴν ὕλην ψευδῆ λαβὼν, λέγω δὴ τὰς Προτάσεις, συνήγαγεν
 « ἀληθές Συμπέρασμα, βουλόμενος ἐκ περιουσίας δεῖξαι, ὅτι
 « ἐν οὐκ ἔστι τὸ Στοιχεῖον· Μεμαθήκαμεν γὰρ, ὅτι δύο τινῶν
 « ὄντων ἐν τῷ Συλλογισμῷ, ὕλης τε καὶ εἶδους, κρεῖττον
 « κατὰ τὴν ὕλην σφάλλεσθαι, ἢ κατὰ τὸ εἶδος. Τῆς μὲν γὰρ ὕλης
 « μὴ καλῶς ἐχούσης, ὅταν τὸ εἶδος καλῶς ἔχη, καθάπερ ἐνταῦθα,
 « συνάγει ἀληθές Συμπέρασμα. Τὸ δὲ εἶδος εἰ παραβλαβείη,
 « καὶ ἡ ὕλη ἀληθής, οὐ συνάγεται ἀληθές. »

Ταῦτα μὲν ὁ ὑπομνηματιστής, ὁ δὲ Γαληνὸς ταύτας διεῖλεν εἰς δύο,
 τὰς μὲν ὑποθετικὰς καλῶν, τὰς δὲ Διαιρετικὰς, ἅς περ καὶ
 Διαζευκτικὰς ἕτεροι καλοῦσι.

Τὸ δὲ γε παρασυνεζευγμένον, εἰ μὴ τὰ τῆς γραφῆς ἡμάρτηται,
 εἶη ἂν τὸ ἐξῆς παράδειγμα· οἶον,

Δίῳν ἦτοι τέθνηκεν, ἢ ζῆ, ἢ νοσεῖ·

Ἀλλὰ μὴν τέθνηκεν·

Οὐκ ἄρα ζῆ, οὐδὲ νοσεῖ.

Ἡ προσλαβόντες τὰ λοιπὰ, λέξομεν·

Ἀλλὰ μὴν ζῆ καὶ νοσεῖ·

Οὐκ ἄρα τέθνηκεν.

IZ. Οὐκ ὀρθῶς ἔσικεν ἀνωτέρω ὁ Φιλόπονος εἰπεῖν τὸ Συνημ-
 μένον, Τροπικὸν καλεῖν τοὺς ἐκ τῆς Στοᾶς, διότι τρεπόμεθα
 ἐκ τοῦ Ἡγουμένου εἰς τὸ Ἐπόμενον·

Ἐν δὲ τῷ Σωζομένῳ τοῦ Βοήθου, εἶπερ ἄρα οὗτος εἶη, περὶ οὗ
 λέγει ὁ Γαληνός, οὐκ ἐνέτυχον, εἰ μὴ τοῖς,

« Εἰσὶ τινες Προτάσεις δι' ἑαυτῶν γνώριμοι· ὅτι οὐδὲν ἀνώτε-
 « ρον, ἐξ οὗ ἀποδειχθήσονται· καὶ αὗται μέγιστα καὶ κυριώτατα

« καλοῦνται. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι, ὧν τὴν πίστιν αἱ πρῶται
« καὶ μέγιστα ἀποπληροῦσι Προτάσεις (1).

ΙΗ. Ἦτοι διδασκέτωσαν καὶ ὀνομαζέτωσαν προτέρους, τοὺς ἐτέ-
ρους, δηλονότι τοὺς Ὑποθετικούς.

ΙΘ. Οὐτε ἀποφάσκει τι ἐξ ἀνάγκης.] Τὸ γὰρ Συμπέρα-
σμα ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι, καθά φησιν Ἀριστοτέλης.
Ἄλλὰ μὴ τεθέντων τινῶν, οὐδὲν πρόεισι. Μὴ τεθείσης γὰρ τῆς Ἐλάτ-
τονος, ἢ Μείζων οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀποφαντικός λόγος ἔσται· ἀλλὰ καὶ
αὕτη τεθείσα, οὐ δύναται Μόνορος εἶναι, ὡς τὸ ἐν τοῖς Ὑποθε-
τικοῖς πρόσλημμα, ἀλλ' ἀνάγκη, ἤτοι ὑποκεῖσθαι, ἢ κατηγορεῖσθαι
τινος ἑτέρου ὄρου. Ἐντεῦθεν δὲ εἰς βάλλει εἰς τὸ Δ' Σχήμα, περὶ οὗ
ἄλλοι ἐν τοῖς προτεθεωρημένοις εἴρηται.

Κ. Προτεθεώρηται, ὅτι παρέλιπε τὸ Συμπέρασμα (2).

Τῷ μὲν οὖν προστιθέναι.] Οὐχ ὅτι Πρότασις ὑπῆρχεν, ἀλλὰ
τῇ προσθήκῃ τοῦ μέσου, ἤτοι τοῦ καλοῦ, ὃς τῇ μὲν ὑποκείμενος
ἔσται, τῆς δὲ κατηγορούμενος· ὃ δὴ καπὶ τοῦ Δ καπὶ τοῦ Α Σχή-
ματος νοεῖσθω. Μέτεισι δ' ἐφεξῆς ἐπὶ τοῦ Β καὶ Γ Σχήματος.

ΚΑ. Ἐστῶσαν δὲ παραδείγματα τοῦ μὲν πρώτου Σχήματος

α	Πᾶν ἐπαινετὸν καλόν·	Α.
	Πᾶν καλὸν αἰρετόν·	Α.
	Πᾶν καλὸν ἐπαινετόν·	Α.
β	Πᾶς ἄνθρωπος ζῶον·	Α.
	Οὐδεὶς λίθος ζῶον·	Ε.
	Οὐδεὶς λίθος ἄνθρωπος·	Ε.

(1) Βοηθ. τοπικ. τὸ β', κεφ. β'.

(2) Ὅρα σελ. νδ' ἀνωτέρω.

- γ Πᾶς ἄνθρωπος γελαστικόν · Α.
 Τὶ ζῶον ἄνθρωπος · Ι.
 Τὶ ζῶον γελαστικόν · Ζ.
 δ Οὐδείς πολιτικός δίκαιος · Ε.
 Τίς Ἀθηναῖος πολιτικός · Ι.
 Οὐ πᾶς Ἀθηναῖος δίκαιος · Ο.

Οὗτοι μὲν οὖν οἱ τέτταρες τρόποι τοῦ Πρώτου Σχήματος, ὀρθῶς περαίνουσι· διὸ καὶ Συλλογιστικούς ἰδίως ἐκάλεσαν, τῷ ἐξ ἀληθῶν προκειμένων ἀληθὲς ἔπεσθαι Συμπέρασμα.

Τοῦ δὲ Δευτέρου Σχήματος ἔστωσαν Παραδείγματα τὰ ἐξῆς.

- α Οὐδὲν φυτὸν ζῶον · Ε.
 Πᾶς ἄνθρωπος ζῶον · Α.
 Οὐδείς ἄνθρωπος φυτόν · Ε.
 β Πᾶς ἄνθρωπος ἔμψυχον · Α.
 Οὐδείς λίθος ἔμψυχον · Ε.
 Οὐδείς λίθος ἄνθρωπος · Ε.
 γ Οὐδείς πολιτικός δίκαιος · Ε.
 Τίς ἄνθρωπος δίκαιος · Ι.
 Οὐ πᾶς ἄνθρωπος πολιτικός · Ο.
 δ Πᾶς ἄνθρωπος ζῶον · Α.
 Οὐ πᾶν λευκὸν ζῶον · Ο.
 Οὐ πᾶν λευκὸν ἄνθρωπος · Ο.

Τοῦ δὲ Τρίτου Σχήματος, τὰ ἐξῆς παραδείγματα ·

α	Πᾶς ἄνθρωπος ζῶον ·	A.
	Πᾶς ἄνθρωπος γελαστικόν ·	A.
	Τὶ ζῶον γελαστικόν ·	I.
β	Οὐδεμία χιών ζῶον ·	E.
	Πᾶσα χιών λευκή ·	A.
	Οὐ πᾶν λευκὸν ζῶον ·	O.
γ	Πᾶς φιλόσοφος ἄνθρωπος ·	A.
	Τὶς φιλόσοφος μισογύνης ·	I.
	Τὶς ἄνθρωπος μισογύνης ·	I.
δ	Οὐδεὶς λίθος αἰσθητικόν ·	E.
	Τὶς λίθος λευκός ·	I.
	Οὐ πᾶν αἰσθητικὸν λευκόν ·	O.
ε	Πᾶς ἄνθρωπος δίπουν ·	A.
	Τὶς ἄνθρωπος γραμματικός ·	I.
	Τὶ δίπουν γραμματικόν ·	I.
ς'	Πᾶς ἄνθρωπος αἰσθητικός ·	A.
	Οὐ πᾶς ἄνθρωπος φιλόσοφος ·	O.
	Τὶ αἰσθητικὸν φιλόσοφος ·	I.

ΚΒ. Ἀνάγκη ἐν τῇ εἰς Ἀδύνατον Ἀπαγωγῇ λαβεῖν τὸ ἀντικείμενον, ἢ τὴν ἀντιφάσκουσαν τῷ συμπεράσματι εἰς Μείζονα ἢ Ἐλάττινα, καὶ τὴν O ἀντιστρέφειν εἰς A. Ἡ δὲ A ἐν τῷ πρώτῳ Συλλογισμῷ

μένει ὡς εἶχε. Προενεκτέον δὲ, σαφηνείας χάριν, τὴν τοῦ Γαληνοῦ Ἀπαγωγὴν εἰς Ἀδύνατον οὕτω·

-A Τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β·
 ..O Τὸ Α οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Γ·
 O Λέγω τὸ Β, οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Γ· μὴ γάρ· ἔστω
 A Τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ·
 ..A Ἀλλὰ τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β·
 ..A Ἄρα τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Γ·

ὅπερ ἄτοπον· ὑπέκειτο γάρ τὸ Α μὴ κατὰ παντὸς τοῦ Γ. Ὁ γὰρ ἀντιδιαλεγόμενος μόνον τὸ Συμπέρασμα ἀπέφη, οὐχὶ τὰς Προκειμένας. Οὐκ ἄρα τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ.

*Ἐστω καὶ ἐν λεκτοῖς·

-A Τὸ αἰσθητικὸν κατὰ παντὸς ζῶου·
 ..O Τὸ αἰσθητικὸν, οὐ κατὰ παντὸς ἐμψύχου·
 O Λέγω, ὅτι καὶ τὸ ζῶον οὐ κατὰ παντὸς ἐμψύχου. Μὴ γάρ· καὶ ἔστω
 A Τὸ αἰσθητικὸν κατὰ παντὸς ἐμψύχου·
 ..A Ἀλλὰ τὸ αἰσθητικὸν καὶ κατὰ παντὸς ζῶου·
 ..A Ἄρα τὸ αἰσθητικὸν καὶ κατὰ παντὸς ἐμψύχου·
 ὅπερ ἄτοπον, κ. τ. λ.

Καὶ τὰ τῆς Ἐκθετικῆς δὲ Δείξεως σαφέστερον προενεκτέον κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· οἶον,

Τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β·

...Α Τὸ Α οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Γ·

Ο Τὸ Β οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Γ·

Ἐπεὶ δὲ τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Β, ἀντιλέγεται·
εἰλήφθω μὴ κατὰ παντὸς τοῦ Δ·

Τὸ Α ἄρα οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Δ'·

Α Ἀλλὰ τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ·

Τὸ Β ἄρα οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Δ·

...Α Ἀλλὰ τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Γ·

ἔσται ἄρα καὶ τὸ Β οὐ κατὰ παντὸς τοῦ Γ.

Καὶ ἐν λεκτοῖς·

Τὸ αἰσθητικὸν κατὰ παντὸς ζῶου·

Τὸ αἰσθητικὸν οὐ κατὰ παντὸς ἐμψύχου·

Τὸ ἄρα ζῶον οὐ κατὰ παντὸς ἐμψύχου.

Ἐπεὶ δὲ τὸ αἰσθητικὸν κατὰ παντὸς, ἀντιλέγε-
ται, εἰλήφθω τὸ κατὰ μηδενός·

Τὸ οὖν αἰσθητικὸν κατὰ μηδενός ζῶου·

Ἀλλὰ καὶ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἐμψύχου·

Τὸ αἰσθητικὸν ἄρα οὐ κατὰ παντὸς ζῶου·

Ἀλλὰ τὸ αἰσθητικὸν κατὰ παντὸς ἐμψύχου·

Τὸ ζῶον ἄρα οὐ κατὰ παντὸς ἐμψύχου.

Ταῦθ' οὕτως ἐξεθέμην διὰ τὸ πάνυ συνεπτυγμένον τοῦ Γαληνοῦ.

Ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τῆς Ἐκθέσεως καὶ Ἀδυνατοῦ δείξεως
καὶ τὰ ἐξῆς, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Ἀριστοτελικοῦ Ὑπομνηματιστοῦ, λέ-
γοντος·

« Περὶ τῆς Καθόλου Ἀποφατικῆς ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης,
 « Θεόφραστος διηνέχθη πρὸς Ἀριστοτέλην καὶ Εὐδημος· οἷς καὶ
 « τῶν νῦν σχεδὸν πάντες κατακολουθοῦσιν. Ἀντιστρέφειν γάρ
 « φασὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης πρὸς ἑαυτὴν, ὥσπερ καὶ
 « ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης καὶ Ἀναγκαίας· καὶ τοῦτο ἐμπεδῶσαι πει-
 « ρῶνται δυσὶν ἐπιχειρήμασι διὰ τε Δειξέως Ἐκθετικῆς, καὶ τῆς
 « εἰς Ἀδύνατον Ἀγωγῆς. Ἡ μὲν οὖν Ἐκθετικὴ δεῖξις ἐστὶ
 « τοιαύτη·

« Εἰ ἐνδέχεται τὸ λευκὸν ἐν μηδενὶ εἶναι ἀν-
 « θρώπῳ.

« Ἐνδέχεται τὸ λευκὸν ἀπεζευχθαι παντὸς ἀν-
 « θρώπου·

« καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπεζευγμένος παντὸς ἔσται
 « λευκοῦ·

« Ἡ δὲ εἰς Ἀδύνατον δεῖξις ἐστὶν αὕτη·

« Ἐπεὶ ψεῦδος τὸ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ λευκῷ τὸν
 « ἄνθρωπον εἶναι,

« Ὡσπερ μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεται τὸ λευκὸν,
 « ἀληθές·

« ἀληθές ἔσται, τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ λευκῷ
 « τὸν ἄνθρωπον εἶναι·

« Κατάφασις γὰρ καὶ ἀπόφασις ταῦτα·

« Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, καὶ ἐξ ἀνάγκης τινὶ λευκῷ
 « ὑπάρχειν τὸν ἄνθρωπον, ἀληθές.

« Αἰ γὰρ τοῦ ἐνδεχομένου Προτάσεις πρὸ τοῦ τρόπου λαβοῦ-
 « σαι τὴν ἄρνησιν, ἰσοδυναμοῦσι ταῖς ἀναγκαίαις·

« Ἐὰν δὲ ἀληθές ᾗ τὸ, ἐξ ἀνάγκης τινὶ λευκῷ
 « ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸ λευκὸν ἐξ ἀνάγκης
 « ὑπάρχει τινί· ὑπέκειτο δὲ καὶ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ
 « ἀνθρώπῳ τὸ λευκόν· τὸ αὐτὸ ἄρα καὶ ἐνδέχεται
 « μηδενὶ, καὶ ἐξ ἀνάγκης τινὶ τὸ αὐτό ὅπερ ἐστὶν
 « Ἀντίφασις.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ὑπομνηματιστής. Περὶ δὲ τῆς Ἀδυνατοῦ Δείξεως καὶ Ἀριστοτέλης εἶρηκε τὰ δέοντα.

Γίνονται δὲ Ἐκθετικοὶ Συλλογισμοὶ καὶ πρωτοσχήμενες οἶον, καταφατικῶς μὲν,

Ὁ γράψας τὴν Ἰλιάδα ποιητὴς ἦν·

Ὅμηρος δ' ἔγραψε ταύτην·

Ὅμηρος ἄρα ποιητὴς ἦν·

ἀποφατικῶς δέ,

Ὅμηρος ἐξέδοτο τὴν Ἰλιάδα·

Ὄρφευς δ' οὐκ ἦν Ὅμηρος·

Οὐκ ἄρα Ὄρφευς ταύτην ἐξέδοτο·

Ἄλλὰ καὶ Δευτεροσχήμενες, καὶ Τριτοσχήμενες, καὶ Τεταρτοσχήμενες, Καταφατικοὶ τε καὶ Ἀποφατικοί.

Ὁ δὲ Γαληνὸς τεχνολογήσας τὰ τρία Συλλογιστικὰ Σχήματα. Καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν Συλλογιστικούς τρόπους, ἢ κατὰ τινὰς Συλλογιστικὰς Συζυγίας, οὐδὲν περὶ τῶν ἐκ τοῦ Δ' Σχήματος ἔφη· ὁμοίως δὲ τεσσάρων οὐσῶν τῶν προτάσεων λέγω τῆς Α. Ε. Ο. Ι., τετραχῶς ἀλλήλων συμπλεκομένων ἔκ γε τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ποιοῦ, ἐφ' ἑκάστου Σχήματος ἀναφύονται Συλλογιστικαὶ Συζυγίαι ΙΓ'. Αἱ γε δὴ πολλαπλασιασθεῖσαι ἐπὶ τοῦ τετραπλοῦ τοῦ Συμπεράσματος, διδῶσι Συζυγίας ΞΔ' ἤτοι 64. Τούτων μέντοι ἀποκλείονται ὡς ἀδόκιμοι αἱ 54. Λείπονται ἄρα δέκα μόναι ὀρθῶς συνάγουσαι. Περὶ ὧν ἐν ἄλλοις ἐροῦμεν πλατύτερον, καθὰ δὴ καὶ περὶ Ἀντιθέσεων, καὶ Ἀντιστροφῶν, καὶ Ἰσοδυναμιῶν τῶν Προτάσεων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν. Ἐπομένοις δὲ τοῖς Κανόσιν, οὗς ἀνωτέρω ἐξεθέμεθα, ῥάδιον τοῖς βουλομένοις ἀναλύειν τοὺς πρόσθεν εἰρημένους Συλλογισμοὺς εἰς τοὺς τοῦ Α' Σχήματος, καθὰ φησιν ὁ Γαληνός.

ΚΑ. Τὸν Ἐρατοσθένην πρῶτόν φασιν ἐπιστῆσαι τῇ γῆνι καταμετρήσει. Ἄλλ' οὖν γε ἀπένειμε τῷ αὐτῆς μείζονι κύκλῳ τῶν κε' μυριάδων Σταδίων, ἢ 250,000, μέγεθος πλείον τοῦ προκύψαντος ἐκ τῶν ἔνεκά γε τούτου παρατηρήσεων τῶν σοφῶν τῆς Γαλλίας· καθ' ἃς εὐρηται ὁ κύκλος οὗτος 9000 λευγῶν, τῆς λεύγης ἐχούσης 2282 μεγαλόργυια, ἢ 13,692 πόδας βασιλικούς. Ὡς τε τὰς 9000 Λεύγας ἀποτελεῖν 114,228,000 πόδας· τοῦ δὲ Σταδίου ἀναλογοῦντος πρὸς 611 πόδας, αἱ 250,000 μυριάδες Σταδίων παρέξουσι πόδας 152,750,000 ὡς τε τὸ διάπτωμα τοῦ Ἐρατοσθένους ὑπῆρξε 38,522,000 ποδῶν.

Ἄπαντα δὲ τὰ περὶ τῆς Γῆνης περιμέτρου τοῦ Ἐρατοσθένους, καὶ τὰς ἐντεῦθεν ἐξαγομένας Προτάσεις πρὸς εὐρεσιν Τροπικῶν τε καὶ ἄλλων παραλλήλων, Μεγεθῶν τε πλανητῶν, καὶ Ἀποστημάτων, καὶ τῶν λοιπῶν, ἐν παρόδῳ ἐπεισάγει ἐνταῦθα παραδειγμάτων χάριν.

Ἔοικε δὲ περὶ τούτων διελθεῖν κατὰ Διέξοδον ἐν τῷ αὐτοῦ ἐς δεῦρο μήπω εὐρημένῳ, περὶ Ἀποδείξεως ὑπομνήματι, περὶ οὗ μικρὸν πρόσθεν εἶρηκε· φησὶ δὲ κἀνταῦθα, χρῶμεθα δ' αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ἐν αἷς ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὄντων ἐστὶ ζήτησις. Ἐκεῖ οὖν τὰ τῆς δειξέως τοῦ Ἐρατοσθένους διαιτήσας, καὶ γνώριμα τοῖς πᾶσιν ὑποθέμενος, παρεισάγει τινὰ ἐνταῦθα.

Πολλὰ μὲν τοι τοιάδε Προβλήματα καὶ Προτάσεις, τοῖς Ἀστρονόμοις καὶ Γεωμέτραις ἐπιλύεται, καὶ ἐπιλέλυται οἷον,

Εὐρεῖν τὴν ἐλάσσονος κύκλου Περίμετρον
ἐν τῷ τοῦ μεγίστου μέτρῳ.

Δοθείσης γὰρ τῆς μεγίστης ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀποστάσεως ἑκατέρων τῶν Τροπικῶν εἶναι μοιρῶν 23, 30', καὶ τούτων ἀφαιρεθέντων τῶν 90° ἢ τεταρτημορίου τῶν 360°· τοῦ δὲ ἡμιτόνου τοῦ παραπληρώματος 66, 30' πολλαπλασιασθέντος ἐπὶ τὰς 360 μοίρας, τὸ ἐξ αὐτῶν γινόμενον πολλαπλασιασθέν ἐπὶ τοῦ ὄλοσχεροῦς ἡμιτόνου 10,000,000, δώσει ἀριθμὸν ἀντιστοιχοῦντα 330°, 9', δηλοῦντα τὴν περίμετρον ἑκατέρων τῶν τροπικῶν· ὅθεν

Τοῦ μεγίστου κύκλου ὄντος 360 μοιρῶν (παρεω-
ραμένων τῶν 9' λεπτῶν) ἑκάτερος τῶν τροπι-
κῶν ἐστὶ 330 μοιρῶν.

Ἀλλὰ μὴν 360 μοῖραι ἀποτελοῦσι στάδια 250,000·
αἱ 330^ο ἀποδώσουσι $\frac{350,000}{360} = 22916 + \frac{2}{3}$ σταδίου.

Ὁ μὲν ται γέ Ἐρατοσθένης ἐφόδῳ ἐπαγωγικῇ φαίνεται μᾶλλον
χρησάμενος, λαβὼν τόσον 5,000 Σταδίων τὸ ἀπὸ Συήνης μέχρι
Μερόης, ὅπερ ἀντιστοίχει τῷ ἐν τῇ Σκάφῃ πεμπτημορίῳ τοῦ κύκλου.
δρα καὶ τὸν Στράβωνα (1).

« Ὄντος δὲ τοῦ κατ' Ἐρατοσθένην Ἰσημερινοῦ κύκλου Στα-
« δίων μυριάδων πέντε καὶ εἴκοσι καὶ δισχιλίων, τὸ τεταρτη-
« μόριον ἂν εἴη ἕξ μυριάδας καὶ τρισχίλιοι... Κατὰ μέσον δὲ τὸ
« διάστημα τὴν Συήνην ἰδρῦσθαι συμβαίνει ὥστ' ἐντεῦθεν ἐπὶ
« Μερόην πεντακισχίλιοι.

Ἐπαινεῖ δὲ τὸν Ἐρατοσθένη καὶ Πλίνιος ἐπὶ τῷ εὐρήματι λέγων.
Universum hunc circuitum Eratosthenes, in omnium quidem
litterarum subtilitate, et hac atique præter cæteros solers,
quem cunctis probari video, ducentorum quinquaginta duo-
rum millium stadium prodidit, quæ mensura Romanæ com-
putatione efficit trecenties quindecis centena millia passum (2).

Περὶ τὸν δ' ἠγησάμην ἐνταῦθα καὶ διὰ Συλλογισμῶν παραθέσθαι
ἕκαστα περὶ τε Οἰκήσεων, καὶ Ἀποστημάτων Πλανητῶν τε, καὶ
Ἡλίου, καὶ Ἐκλείψεων, καθά φησιν ὁ Γαληνός, τοῦ καιροῦ πρὸς
δευτέραν ἀποδημίαν κατεπείγοντος. Τῶν τε Μαθηματικῶν γνώσεων
ἐπὶ μέγα καθ' ἡμᾶς προκεχωρηκυῶν.

(1) Βιβλ. β'.

(2) Plin. Hist. L. 2, c. 8.

ΚΒ. Μικροῦ με διέλαθε τὸ παράδειγμα τοῦτο τὸ Συλλογιστικὸν τοῦ ἑαυτοῦ Δ' Σχήματος, ὃ καὶ Πρῶτον καλεῖ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἔφημεν.

ΚΓ. Οὗτος παρεμφερῆς τῷ ἐγκεκαλυμμένῳ Συλλογισμῷ, ὃς κεῖται παρὰ Λαερτίῳ (1)· οἶον,

« Οὐχὶ τὰ μὲν δύο ὀλίγα ἐστίν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ τρία;

« Οὐχὶ δὲ καὶ ταῦτα μὲν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ τέσσαρα;

« Οὐχὶ . . . (καὶ οὕτω μέχρι τῶν δέκα.)

« Τα δὲ δύο ὀλίγα ἐστὶ, καὶ τὰ δέκα ἄρα.

ΚΔ. Ἄοριστοτέραν λέγει, ἅτε μὴ ὠρισμένην, ἀλλὰ ἐν μέρει ἀποφαιτικῶς λαμβανομένην· καταχρηστικώτερον μὲν τοι· ἄλλαι γὰρ αἱ Ἄορισταίνουσαι Προτάσεις, καθ' ἃς ἀρθέντος τῆ ἀρνήτει τοῦ Κατηγορουμένου· πᾶν ἕτερον, πλὴν αὐτοῦ κατηγορηθεῖη ἄν.

ΚΕ. Τὸ Διπλάσια εἴρηται ἐνταῦθα κατὰ διπλασίονα λόγον (2). Ἐξεῖ γὰρ ὁ Φίλων τὸ τετράγωνον τῆς κτήσεως τοῦ Δίωνος· ἐχέτω γὰρ οὗτος μὲν 4. Θεῶν δέ 8. Ὁ ἄρα Φίλων ἐξεῖ 16. Ὅπερ ἦν 4×4 .

ΚΖ. Τοῦτο δὲ ταῦτὸν τῷ, Ἄμμας ἀπήτουν οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.

ΚΖ. Ἐξ ὧν κατωτέρω φησὶ Γαληνός, οἶμαι τὸν μαντικὸν τοῦτον Συλλογισμὸν προενεκτέον ὡδί·

Ἔστι μαντικὴ· εἴπερ πάντῃ ἀληθεύει

Δίων, εὐδῆλον, ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο,

(1) Ἐν βίῳ Ζήνωνος.

(2) Ὅρα Εὐκλείδου Στοιχεῖον πέμπτον ἐν τοῖς ὀρίσμοις περὶ τοῦ πλάσιον.

εἶγε ὑπόκειται ἐς πάντα ἀληθεύειν Δίωνα,
τὸ μαντικὴν εἶναι· εἰ δὲ ἀληθές ἐστι
τὸ εἶναι μαντικὴν, ἐστι μαντικὴ.

ΚΖ. Περὶ τῶν Περαντικῶν ὄρα Διογ. Λαέρτιον (1).

(1) Ἐν βίῳ Ζήνωνος.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΩΡΙΑΣ.

Τῶν ἄλλων γνώσεων τῶν εὐρετῶν ἀγνώστων, Ἀριστοτέλης εὐρετῆς τῶν διαλεκτικῶν κανόνων γινώσκειται.	β·γ'
Οὐδὲ τὰ τῶν παλαιῶν, καίτοι ἀγνοούντων τὸ διότι, ἀσυλλόγιστα, οὐδ' ἀρρήτορευτα.	-ε'-ς'
Οἱ μὲν Γραμματικοί, καὶ Ποιητικοί, καὶ Λογικοί, καὶ Ῥητορικοὶ κανόνες, τὸ πάλαι ἀναμιξ ἔδιδάσκοντο.	ζ-η'-θ'
Οἱ δὲ Διαλεκτικοὶ σύγχρονοι τοῖς Γεωμετρικοῖς.	ια'
"Οτι καὶ οἱ Παλαὶ ἐγίνωσκον τὰς πρωτοβαθμίους Ἀλγεβρικὰς ἰσότητας.	ιγ'
"Οτι οὐκ ὀρθῶς οἱ νεώτεροι ἐκφαυλίζουσι τὰ Ἀριστοτέλους καὶ Χρυσίππου.	ιζ'
"Οτι ἀγνοία τῆς τῶν Παλαιῶν Διαλεκτικῆς ὁ Βάκκιος καὶ Λώκκιος ἐξεφαύλιζον τοὺς Συλλογιστικούς κανόνας.	κζ'
Διαφορὰ τῶν λεγομένων Λογικῶν τεχνῶν.	λ'
"Οτι ἡ Διαλεκτικὴ μέρος τῆς Λογικῆς ἦς τὸ ὄνομα ἀπὸ Χρυσίππου ἤρξατο, ἐτυμολογουμένης παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ζητεῖν τῶν ὄντων καὶ γιγνομένων.	λθ'
Περὶ τῆς Διαλεκτικῆς τοῦ Γαληνοῦ, ἀληθῶς αὐτῷ ἐπιγραφομένης. . . .	λε'
Περὶ τῶν τεσσάρων αὐτοῦ ἀνεχδότων λόγων.	μ'
"Οτι τὸ Δ' Συλλογιστικὸν Σχῆμα αὐτοῦ ἐστὶ, κατὰ φύσιν ὄν μᾶλλον τῶν ἄλλων τριῶν Σχημάτων.	μδ'
Ἀντιρρήσεις πρὸς τοῦτο καὶ ἀπαντήσεις.	νη'
"Οτι καὶ Ἀριστοτέλης γράφων τούτῳ ἐχρήσατο.	νθ'
"Οτι ὁ Γαληνὸς καὶ ἄλλα φιλοσοφικὰ βιβλία συνέταξε.	ξγ'
Περὶ τοῦ κομισθέντος μοι βιβλίου τῶν Εὐπορίστων αὐτοῦ.	ξδ'
"Οτι δύο βιβλία περὶ Εὐπορίστων συνέγραψε, καὶ ἐκλογαὶ τούτων ὅμοιαι τοῖς νομικοῖς βιβλίοις.	οε'
Πρόλογος καὶ Πίναξ τῆς Ἐκλογῆς τῶν Δευτέρου τῶν Εὐπορίστων. . . .	οζ'
Κατάλογος τῶν Ἰατρικῶν βιβλίων τοῦ Γαληνοῦ.	πδ'
Ἐπίλογος τῆς ὅλης Προθεωρίας.	πθ'

ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

Περὶ αἰσθητῶν, νοητῶν, ὄρων, Ἀξιώματος.	3— 4
Περὶ Διαφόρων Προτάσεων, καὶ Διαιρέσεως ὄρων, καὶ Κατηγορικῶν Προτάσεων.	5— 7
Περὶ Ὑποθετικῶν καὶ Διαιρετικῶν Προτάσεων, καὶ Συνημμένου, Διεζευγμένου, καὶ Συμπεπλεγμένου Ἀξιώματος, καὶ τῆς αὐτῶν μάχης.	9—11

Ποῦ τῶν ὄρων θετέον τὴν ἄρνησιν, καὶ περὶ Ἀντιστοφῆς.....	15—17
Περὶ τῶν ε' Ἀναποδείκτων Συλλογισμῶν τοῦ Χρυσίππου.....	18—19
Περὶ τοῦ δ' Σχήματος τοῦ Γαληνοῦ, καὶ τῶν ἄλλων τριῶν.....	20—23
Περὶ τῶν τῆς Ἀδυνατοῦ Δείξεως, καὶ Ἐκθετικῶν Συλλογισμῶν....	25—26
Περὶ τῶν ις' Συλλογιστικῶν Συζυγιῶν.....	29
Τίνι Συλλογισμῷ ὁ Ἐρατοσθένης ἐμέτρησε τὸν Μεσημβρινόν.....	30
Ἄξιωμα α' Σχῆμα ὀνομάζει τὸ αὐτοῦ δ'.....	33
Ἄξιωμα ὅτι τριπλᾶ τὰ Συνημμένα Ἄξιώματα.....	38
Πληρεστέρα τούτων τεχνολογία.....	39
Περὶ τῆς φύσεως τῶν Ὑποθετικῶν, Παραδιεζευγμένων, καὶ Διεζευγμένων.....	42—44
Οἱ Ἀριθμητικοὶ καὶ Λογιστικοὶ τῷ πρὸς τι κέχρηται, καὶ περὶ τῶν Ἄξιωματικῶν Συλλογισμῶν.....	45—46
Περὶ τῶν τοῦ μάλλον καὶ ἤττον Συλλογισμῶν· καὶ ὅτι οἱ μὲν τοὺς Δυναμίαι ταυτίζουσιν, οἱ δὲ Διαιροῦσι.....	50
Περὶ τοῦ τῆς Μαντικῆς, καὶ τῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν καὶ Συντακτῶν Συλλογισμῶν κατὰ Ποσειδώνιον. Τῶν τε κατὰ Πρόσληψιν, καὶ Περαντικῶν, καὶ Ὑποσυλλογιστικῶν.....	53—59

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΑΡΕΚΒΟΛΩΝ.

Παλαιὰ δόξα, τὸ τὰ ὄντα νοήσει καὶ αἰσθήσει γινώσκεισθαι.....	63
Ἐτυμολογία Προτάσεως, Ἄξιωμάτος τε καὶ Θέσεως.....	63—66
Τί τὸ Ἀσύνθετον παρὰ Στωϊκοῖς κατηγορήμα.....	68—69
Ἐν τίσι προτάσεσι τὸ ΕΣΤΙ σημαίνει χρόνον.....	73
Προσδιωρισμένοι, μετὰ Τρόπου, Ἀπροσδιόριστοι, Στερητικαὶ Προτάσεις.....	76
Τί Ἠγούμενον, Ἐπόμενον, Ἐννοια, Νόησις, Διάνοια, Μνήμη, Πρόσληψις.....	78
Οὐκ ὀρθῶς ὁ Ἰππαρχος ἤλεγξε τὸν ἀριθμὸν τῶν τοῦ Χρυσίππου Συμπεπλεγμένων Προτάσεων.....	83
Ἀντιστροφή, καὶ Ἰσοδοναμία Προτάσεων.....	89
Τὰ ε' Ἀναπόδεικτα τοῦ Χρυσίππου.....	90
Περὶ τῶν ἐξ ὑποθετικῶν Συλλογισμῶν.....	92
Παραδείγματα τῶν ιδ' Συλλογισμῶν.....	95
Ἀδυνατοῦ δείξεως καὶ Ἐκθετικοὶ Συλλογισμοί.....	98
Τὸ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τοῦ Μεσημβρινοῦ διάπτωμά ἐστι 38,522,000 ποδῶν.....	102

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.